

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»

КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

ІХ ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО - ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

«СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА: ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА
ШЛЯХИ МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ»

30 квітня 2025 року

Одеса

УДК 321(477)(063)

С91

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(№ 17 від 26 червня 2025 року)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Каменчук Т.О. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Проноза І.І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали IX Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Одеса 30 квітня 2025 року. Одеса ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», центр соціально-політичних досліджень «POLITICUS», 2025. 253с.

УДК 321(477)(063)

С91

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2025

© Центр соціально-політичних досліджень «POLITICUS», 2025

41. Сокур О. В. ПАРТІЙНИЙ ДИСКУРС ЩОДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ: ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ 201
42. Таргоніна М.М., Проноза І.І. ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ У ПУБЛІЧНОМУ ДИСКУРСІ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ЗМІН ІДЕНТИЧНОСТІ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ 205
43. Толмачевська Є. С., Скриль С. А. ГЕОПОЛІТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЯК ВИКЛИК НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ 208
44. Хлівнюк Т.П. ТРАНСФОРМАЦІЯ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ НА ШЛЯХУ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ 214
45. Чекмарьова Л. Ю. ПЕРЕХІДНЕ ПРАВОСУДДЯ В УКРАЇНІ: ПРАВОВІ ВИКЛИКИ ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВОЄННІ ЗЛОЧИНИ ТА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЛЮДЯНОСТІ 217
46. Chornobai Andrii MODERN DIPLOMACY IN THE CONTEXT OF GLOBAL CHALLENGES OF THE 21ST CENTURY 222
47. Цимбал С. Ю. ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ЯК МЕХАНІЗМ ПОЛІТИЧНОГО ВПЛИВУ: ДИСКУРСИВНІ ТЕХОЛОГІЇ, РИЗИКИ ТА ВИКЛИКИ БЕЗПЕЦІ 224
48. Швець С. Л. ЄВРОПЕЙСЬКА ІДЕНТИЧНІСТЬ ТА НАЦІОНАЛЬНІ ІНТЕРЕСИ 227
49. Шевчук Я. В. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ КРИЗОВИМИ ПРОЦЕСАМИ 230
50. Юрченко М. М. Ніцевич А. С. ДО ПИТАННЯ ПРО МІЖНАРОДНЕ ТЕРИТОРІАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ 235
51. Юрьев А.М. ПОЛІТИЧНА СТРУКТУРИЗАЦІЯ: ІДЕЇ Й ІНСТИТУТ 239
52. Яковлев Д. В. СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ПОЛІТИЧНИМИ КРИЗАМИ: ХРОНОПОЛІТИКА ВОЄННОГО ЧАСУ 244
53. Яковлева Л. І. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВЕКТОР РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: ЛЕГІТИМНІСТЬ ВЛАДИ НА ОСНОВІ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ 249

MODERN DIPLOMACY IN THE CONTEXT OF GLOBAL CHALLENGES OF THE 21ST CENTURY

Andrii Chornobai
master's student of the first year, specialty Political Science;
Inna Pronoza
cand. of political Sciences, Associate professor
Associate professor at the department of Political Sciences and Law
South Ukrainian National Pedagogical
University named after K. D. Ushynsky

In the 21st century, diplomacy faces unprecedented global challenges that are transforming its functional purpose, tools, and forms of implementation. Global changes in the security environment, the emergence of new forms of conflict, transnational threats, the digitalization of politics, and the devaluation of traditional norms of international law – all this leads to a profound modernization of diplomatic activity.

Modern diplomacy, unlike classical diplomacy, is no longer limited to intergovernmental contacts, but actively involves new actors, such as international organizations, regional associations, transnational corporations, non-governmental organizations, and even individuals. This process is accompanied by an expansion of the subject field of diplomacy - from security to energy, cyber, environmental, and information diplomacy.

One of the key features of modern diplomacy is the combination of hard and soft power, which is manifested in the formation of policies of deterrence, sanctions pressure, cybersecurity, as well as information campaigns, cultural diplomacy, humanitarian aid. At the same time, as Palahusynets R. notes, modern diplomacy must solve tasks that go beyond bilateral or multilateral negotiations and include the formation of a global agenda, mediation in conflicts, and the establishment of transcontinental partnerships [Помилка! Джерело посилання не знайдено.].

A significant role in the transformation of diplomatic practices is played by the emergence of hybrid threats - new forms of confrontation that combine military, information, economic and political instruments. As A. Zhelikhovsky notes, hybrid warfare has caused a change in the methods of making diplomatic decisions, has actualized the need for prompt response and flexible use of state resources.

Another challenge for modern diplomacy has become the digitalization of foreign policy activities. Digital tools today allow governments to communicate with wide audiences, carry out anti-crisis management, coordinate international efforts in the field of security, health care, and climate policy. At the same time, as Zhelikhovsky rightly emphasizes, digital diplomacy makes it possible to shape the image of the state, expand the circle of partners, and quickly mobilize support in case of threats [Помилка! Джерело посилання не знайдено.].

An equally important aspect of modern diplomacy is its adaptation to a multipolar world. The dominance of one center of power has given way to a complex system of interaction of numerous influential players, each of which promotes its own national interests, often through confrontation or unfair competition. In these conditions, as Yunak A. notes, diplomacy becomes a tool not only for coordinating actions, but also for strengthening the resilience of states to external influences, maintaining interstate dialogue, and forming security alliances [Помилка! Джерело посилання не знайдено., p. 49].

Thus, modern diplomacy is evolving in response to the multidimensional challenges of the 21st century. It is transforming into a tool for complex, multi-level conflict resolution, strategic communication, and securing the interests of states in the global environment. Its effectiveness depends on the ability to adapt to new realities, integrate innovative approaches, and maintain a balance between hard and soft power.

References:

1. Zhelikhovskiy S. *Znachennia dyplomatii dlia liudskoi tsyvilizatsii: retrospektyva i suchasnist.* URL: <https://economistua.com/znachennya-diplomatiyi-dlya-lyudskoyi-tsivilizatsiyi-retrospektiva-isuchasnist/>
2. Palahusynets R. V. *Mekhanizm formuvannia intelektualnoho kapitalu dyplomatychnoi sluzhby yak skladova derzhavnoho upravlinnia: teoriia i praktyka: monohrafiia.* Kamianets-Podilskyi : Drukarnia Ruta, 2020. 432 p.
3. Yunak A. *Rol media dyplomatii u zovnishnopolitychnykh stratehiiakh Ukrainy* // *Visnyk Nats. tekhn. un-tu Ukrainy «Kyivskiy politekhnichnyi instytut».* *Politolohiia. Sotsiolohiia. Pravo.* 2013. № 3. p. 48–52.

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ЯК МЕХАНІЗМ ПОЛІТИЧНОГО ВПЛИВУ: ДИСКУРСИВНІ ТЕХОЛОГІЇ, РИЗИКИ ТА ВИКЛИКИ БЕЗПЕЦІ

*Цимбал Сергій Юрійович,
аспірант кафедри політичних наук і права
соціально-гуманітарного факультету
Державний заклад «Південноукраїнський
національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса*

У ХХІ столітті інформація стала не лише ключовим ресурсом, але й ареною стратегічного протистояння. Сучасні війни дедалі частіше переносяться у нематеріальний вимір — у сферу символів, наративів, уявлень і репрезентацій. Інформаційна війна — це не просто частина гібридної стратегії, це самостійний, багатоаспектний інструмент впливу на свідомість, поведінку і політичні рішення як на рівні окремої людини, так і на рівні держав. Такий формат агресії стає дедалі витонченішим, інтегруючи технології, штучний інтелект, Big Data і нейропсихологію.

Інформаційна війна не зводиться до пропаганди в класичному розумінні. Це — систематична діяльність, що поєднує психологічні операції